

Medlem, om det beklagelige i, at Statsrevisoratet ikke paa samme Vis som altid kunde faa sit Arbejde gjort tidligere og have den Tid dertil, som krævedes til at gøre Arbejdet. Naar det ærede Medlem — lidt maliciøst, tør jeg vel sige — omtalte, at der fra Ministeriets Side først meget sent kom Svar paa en Skrivelse, der var sendt det fra Statsrevisoratet, kunde jeg maaske for det første sige, at der var ikke saa særdeles Grund til at haste, naar man vidste, at Statsrevisoratet havde god Tid, nemlig et Aar, til at beskæftige sig med Statsregnskabet. For det andet var det et meget indviklet Spørgsmaal, jeg forefandt, den Gang jeg tiltraadte Ministeriet. Spørgsmaalet kunde synes ringe, men omfattede dog en Mængde Undersøgelser. Man skulde faa god Besked om, hvordan det forholdt sig med Arbejdspengene paa de forskellige Toldsteder, og faa opgjort, hvad der ikke forelaa ganske tilstrækkeligt klart, hvorledes det forholdt sig med de opsamlede Penge. Derfor krævede det nogen Tid at faa det oplyst, og det er altsaa den Undskyldning, jeg maa gøre for, at Svaret kom saa sent. Jeg tør maaske overhovedet sige med Hensyn til dette Statsregnskab og den tilhørende Finanslov, at det har det Ministerium, jeg har den Ære at sidde i, ikke noget at skaffe med. Vi har ikke noget Ansvar for Statsregnskabet eller for Finansloven; det er et Statsregnskab, der ligger forud for den Tid, paa hvilken det nuværende Ministerium tiltraadte.

Ordføreren (J. Pedersen): Den højtærede Indenrigsminister anførte til Forsvar for, at Bevillingen til Postvæsenet m. m. ikke var fremkommet paa Tillægsbevillingsloven, at den foregaaende Minister havde forhandlet med Folketingets Finansudvalg derom og faaet dets Billigelse med Hensyn til Afholdelsen af disse Udgifter, og at man derfor fra Postvæsenets Administrations Side havde anset det for overflødigt at optage den paa Tillægsbevillingsloven. I den Anledning vil jeg gerne bemærke, at Folketingets Finansudvalg ganske vist er en meget vigtig Institution, men Bevillingsret har det jo ikke. Dette, at man har faaet Tilslutning fra Finansudvalget til at afholde en Udgift, kan kun have den Betydning, at Ministeren kan være tryk, naar han senere opfører Beløbet paa Tillægsbevillingsloven. Men der hører Bevillingen under alle Omstændigheder hjemme,

ogsaa naar Udgiften først er blevet bevilget af Finansudvalget.

Hvad angaar Spørgsmaalet om en Omordning af Statsrevisionen, gjorde den højtærede Finansminister opmærksom paa, at Statsrevisionen ikke selv har udtalt sig for en saadan Forandring og ikke er fremkommet med nogen Anmodning i den Retning. Det er den ganske vist ikke, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at da Sagen første Gang kom frem, rejst af Landstingets Udvalg, sluttede et i Statsrevisionen saa erfarent Medlem som Statsrevisor Madsen-Mygdal sig meget varmt til Tanken og sagde, at han i mange Aar havde ønsket at faa en saadan Omordning, at Statsrevisionen i en ganske anden Grad end nu var i Stand til at kontrolere navnlig Bevillingernes Anvendelse og saaledes, at den kunde se, om Bevillingerne var brugte til det, de var bestemte til, eller om de, hvad man jo har Eksempler paa, har været brugte til ganske andre Ting. Efter at dette var sket, og efter at Finansministeren havde givet Tanken sin Tilslutning og lovet at tage den op, naar Lejlighed gaves, synes jeg ikke, at der var saa megen Grund til at vente, at Statsrevisionen som saadan skulde komme med Henstillinger om en Forandring, idet man da maatte afvente Resultatet af de Overvejelser, der var bebudede. Den højtærede Finansminister sagde saa, at det, der tidligere nærmest havde været tænkt paa, var en Regnskabsret, men en saadan vilde være meget kostbar, og det var et Spørgsmaal, om det var nødvendigt at gaa saa vidt. Jeg tror ikke, Udvalget særligt har haft for Øje at gaa til en saa bekostelig og gennemgribende Omordning, som det vilde være at oprette en Regnskabsret i Lighed med den belgiske eller noget saadant. Det er meget muligt, at man kan komme frem ad den Vej, den højtærede Finansminister nu antydede, nemlig dels at give Statsrevisorerne noget mere Medhjælp, hvad der jo vil være meget naturligt, eftersom Regnskabet's Omfang er tiltaget i høj Grad, siden man først indførte Revision af Statsregnskaber, og dels — thi Bevillingen kan vist ikke gøre det alene — at give Statsrevisionen større Myndighed til at træde i direkte Forbindelse med Administrationen paa saadanne Punkter, hvor man fandt Anledning til at anstille en mere dybtgaaende Undersøgelse. Det lod til paa den højtærede Minister, at han vilde henvende sig til Statsrevisorerne, og det er muligt, at der ved